

Світак Ю.І., студент 2 курсу магістратури спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Шуплик В.В., кандидат с.-г. н., доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

РІСТ ТА РОЗВИТОК РЕМОНТНИХ ТЕЛИЦЬ РІЗНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Одним із основних завдань тваринницьких галузей є забезпечення населення продуктами харчування, а промисловості сировиною. Економіка країни й добробут населення значною мірою залежать від розвитку тваринництва.

Виробництво молока і м’яса передусім залежить від оптимальної структури стада та правильної організації відтворення стада. У даному процесі основне місце займає правильне вирощування ремонтного молодняка.

Дослідження проводились в умовах ТОВ “Козацька долина 2006” на теличках великої рогатої худоби української чорно-рябої молочної породи. Для дослідження було сформовано три групи різного походження: перша група дочки бугая Матермуса 10081, друга – Лемура 1401362499, третя – Дюранта 64551 по 15 голів у кожній. Дослідження проводились методом науково-господарського досліду. Формування піддослідних груп відбулось за принципом аналогів.

Господарські ознаки свійських тварин розвиваються в процесі розвитку організму в період його онтогенезу. Розвиток організму є результат взаємодії спадкової основи, отриманої від батьків, і умов зовнішнього середовища.

При народженні тварини всіх груп мали практично однакову живу масу від 35,4 до 36,3 кг, проте найбільшу живу масу мали телички другої групи. У шестимісячному віці за даним показником тварини всіх трьох груп переважали стандарт породи. Потрібно також відмітити і наявність між вікових відмінностей. Найбільшу живу масу мали телички другої групи з показником 194,2 кг, вони переважали теличок першої на 1,4, а третьої на 0,05 кг. Аналогічна ситуація спостерігається і у віці дев’яти і дванадцяти місяців. У віці 15 місяців найбільшу живу масу мали тварини третьої групи при показникові 343,8 кг, що на 1,7 кг більше ніж у тварин першої групи і на 0,2 кг ніж у другої групи.

У віці 18 місяців тварини третьої групи зберегли свою перевагу над тваринами інших груп при живій масі 400,9 кг. Вони переважали першу групу на 1,8 кг, другу на 0,5 кг. В даному віці перевага над стандартом склала по першій групі 19,1, по другій 20,4 і третій 20,9 кг.

Потрібно також зазначити відсутність достовірної різниці між групами в усі періоди вирощування.

Оцінюючи величини середньодобових приростів за весь період вирощування піддослідних тварин, можна зробити висновок, що вирощування телиць відбувалось згідно сучасних вимог. Так середньодобові прирости в період від народження і до шести місяців у теличок другої і третьої груп були на рівні 877 г, а у першої 874 г.

В подальшому приріст знижується до 552-554 г у період 6-9 місяців, 514-534 у період 9-12 місяців і 570-590 у 12-15 місяців. З 15 до 18 місяців середньодобовий приріст по групах склав 631-634 г. За весь період від

народження до 18 місяців приріст був від 667 до 669 г. Потрібно відмітити, що достовірна різниця за величиною середньодобових приростів відмічена між тваринами першої і другої груп у віці 12-15 місяців при $P=0,95$. В інші періоди різниці між групами була в межах статистичної похибки.

Аналіз інтенсивності росту піддослідних телиць різного походження показав, що тварини росли згідно існуючих закономірностей для великої рогатої худоби. Так, найбільша інтенсивність росту спостерігається від народження до шести місячного віку з показником 137,0, 137,2 і 137,9% у телиць другої, третьої і першої груп відповідно. В подальшому з віком величина відносного приросту зменшується. За весь період вирощування тварини показали високу інтенсивність росту.

Таким чином, вплив лінійної належності батька на ріст піддослідних теличок не встановлено.

УДК 636.08

Серedyк М.В., учень 9 класу

Науковий керівник – Палій Ж.О., вчитель біології
Хоровецький навчально-виховний комплекс “Дошкільний навчальний заклад,
середня загальноосвітня школа I-III ступенів”, с. Хоровець, Славутський район,
Хмельницька область, Україна

ВИВЧЕННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ВИРОЩУВАННЯ ПАВИЧІВ У ДОМАШНІХ УМОВАХ У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

Більшість людей у домашніх умовах розводять звичну живність: курей, качок, свиней, овець, кролів, гусей. Але є такі любителі, що цікавляться розведенням перепелів, цесарок, фазанів і павичів. Павичі є близькими родичами фазанів, оскільки належать до підродини Фазанові.

Чому зараз все частіше почали розводити в домашніх умовах екзотичну птицю, в тому числі павичів? Напевно, на першому місці буде краса, велич цих птахів, а вже потім – одержання прибутку, бо вони мають смачне та поживне м'ясо та яйця. Крім того, у господарствах їх можна використовувати як засіб біологічного захисту культурних рослин від комах-шкідників. Адже доведено, що ці птахи здатні поїдати дорослих особин і личинок коларадського жука.

Метою нашого дослідження стало вивчити можливості вирощування павича звичайного (лат. *Pavo cristatus*) в домашніх умовах у сільській місцевості нашого регіону.

Об'єктом дослідження було обрано сімейство павичів, що вирощуються в одному з домашніх господарств села Хоровець Славутського району Хмельницької області.

Предмет дослідження – вивчення необхідних умов культивування та можливостей розведення павичів в умовах домашнього господарства сільської місцевості нашого регіону.

Для досягнення поставленої мети нами було вирішено такі завдання:

- вивчення умов утримування павичів;
- підбір кормової бази цих птахів;